

[J. O. Krag.]

let kan springe over, hvad det radikale landsmøde vedtager f. eks. om udvidet adgang til ekspropriation — bøje af, som det hedder i finansministerens karakteristik af statsministeren. Statsminister Baunsgaard er ikke så radikal endda! Det er vi nogle stykker der har haft en anelse om et ganske langt stykke tid.

Ved siden af regeringens væren sig selv nok over for oppositionen er det lige ved, at regeringen også vil være sig selv nok i forhold til folketinget og viser en mangel på samarbejdsvilje over for folketinget, der grænser til foragt for folkestyret. På tirsdag skal vi drøfte de 125 mill. kr.s ekstra støtte til landbruget, som er presset igennem finansudvalget imod oppositionens protest, fordi dette klart må være et lovgivnings-anliggende. Kan man virkelig i finansudvalget forøge et støttebeløb, som er vedtaget i en lov? Det er i hvert fald tvivlsomt.

Derimod er det helt utvivlsomt, at en minister har pligt til, når han søger et beløb i finansudvalget, at oplyse, gennem hvilke skøn og beregninger han er nået til netop dette beløb, men landbrugsminister Peter Larsen nægtede at give oplysning i finansudvalget om de beregninger, der førte til dette beløb, og hvilke beregninger der førte til, at landbruget i foråret fik 177 mill. kr. i devalueringserstatning. Det har tinget aldrig fået oplysning om. Og da statsminister Baunsgaard, bl. a. af hensyn til landbruget, selv blev opfordret til at offentliggøre den rapport eller redegørelse, han har fået fra embedsmændene om landbrugets nutidige og fremtidige forhold, ja, så nægtede han offentliggørelse. Og det er den regering og de regeringspartier, der påstår at være tilhængere af fuld offentlighed i forvaltningen! Aldrig har der været så meget hemmelighedskræmmeri som i denne regerings tid.

I sagen om kildeskattehuset gav to ministre forkerte oplysninger i finansudvalget. Hverken finansminister Poul Møller eller boligminister Hastrup har haft nogen heldig

hånd i denne sag; utilstrækkelig annoncering; forkerte oplysninger til finansudvalget og et kildeskattehus, der synes at blive 25 pct. dyrere, end det behøvede at være. Tidligere fandt finansminister Poul Møller, at pengene befandt sig bedst i borgernes lommer; nu finder han åbenbart, at de befinder sig bedst i kildeskattehusentreprenørens lommer. Vi vil med interesse afvente, hvad den nedsatte kommissionsdomstol finder ud af.

Men sådan er den borgerlige regerings forhold til folketinget. Meget kunne vi forudse, da denne regering trådte til. At en borgerlig regering betyder arbejdsløshed, ja, det vidste vi. At en borgerlig regering betyder mindre byggeri, mindre boligbyggeri, ja, det vidste vi. At en borgerlig regering betyder urimelige og asociale nedskæringer fra boligfond til ferieborns togrejser, ja, det vidste vi også. Men at en borgerlig regering ville vise den grad af overflødig hemmelighedskræmmeri og en dårlig optræden i forhold til folketinget samt bære sig så overfladisk og uansvarligt ad ved løsning af en så elementær opgave som at bygge et hus til kildeskatteadministrationen, det vidste vi ikke. Men nu ved vi det, og befolkningen ved det.

Jeg skal foretage en gennemgang af en række vigtige politiske områder og forsøge at give udtryk for, hvad der er socialdemokratiets politik.

På udenrigspolitikens område er vi enige om, at den sovjetiske militære besættelse af Tjecoslovakiet ikke må føre til, at afspændingspolitikken går i stå. Afspændingen skal føres videre; en genopvakt kold krig eller en ny international oprustningsbølge vil anspænde verdenssituationen og ikke gavne Tjecoslovakiet, måske tværtimod bevirke, at pansernæven om det tjecoslovakiske folks frihed vil stramme sit greb. Som sagt, jeg går ud fra, at vi er enige om det, men jeg må tilføje, at det i åbningstalen siges på en meget passiv, ja, nærmest slap måde. Regeringen vil ikke opgive håbet om et samvirke mellem øst